

Secció de Liturgisme

DEL TEMPS DE NADAL

NÓTULA

Nadal, punt concèntric de la Redempció, festa de la salut d'Israel, aparició del Verb habillat amb la carn nostra! Encare perdura el perfúm de la gran naixença i el breçol de Jesús encare acobla al seu entorn a la humanitat en l'adoració.

Tota la gaubança del Nadal, reflectiva en la pura liturgia d'aquest temps de jubilació i alegria omplena encar el santuari de nostres vides.

Els echos de les veus profetals ressönen avui encare, i l'*initium salutis* es chorejat amb fervors singulars en la terra universa.

No hi fa res que l'ombra del torment se perfili ja, al entorn de la jaça humil del Fill de Déu; no hi fa res que en avançar els dies Simeò digui del Infant divinal qu'és vingut *per a la ruïna i per a la salvació de molts*; la llum de Nadal ho omplena tot amb dolcíssims reflexes...

La missió de Jesús se resoldrà, certament, en les sofrances i en el martiri: Ell farà camí del sacrifici i la redempció de tots serà el fruit de l'arbre dels dolors...

Vindrà un vel de tristor demunt la cristiana alegria d'aquestes diades clàssiques del Sant misteri: la Creu projectarà l'ombra de ses terribilitats demunt els camins del Salvador, la fel del despreci se posarà inicuaument demunt els llavis del Mestre de la Veritat i de la Vida i Ell deixarà que penji son Cos en el pal de la Creu...

Les veus profetals be'l diuen prou, també el trist auguri de les venidores sofrances.

Avui ens cal, no obstant, d'alegrar-nos amb Jesús; dia vindrà que restarem adolorits al davant de ses angoixes.

Conglorifiquem-nos en el Crist en aquest sant temps del goig jubilós, així com haurém de cooparir amb Ell en els dies veniders de la gran Tragedia cristiana, dies rogencs de la Sang del Redemptor i negres de la ruïnesa del crim dels homes. Fem perdurable en nosaltres aquest sentir del apóstol.

Temps de Nadal, temps d'alegria! Avui com ahir, ens cal de sapiguer viurer la formosa alegria del temps felicíssim del Nadal.

...Tota la gaubança d'aquest Sant Temps, reflectida en la pura liturgia d'aquets dies de jubilació, ompleni a dòll el càntir de nostres vides, entant que el dolor no truca al portal de casa nostra i el Senyor no s'abraça a la Creu.